Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 974/98,

annettu 3 päivänä toukokuuta 1998,

euron käyttöönotosta

(EYVL L 139, 11.5.1998, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2596/2000, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000	L 300	2	29.11.2000
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2169/2005, annettu 21 päivänä joulukuuta 2005	L 346	1	29.12.2005
►**M3**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1647/2006, annettu 7 päivänä marraskuuta 2006	L 309	2	9.11.2006
►**M4**	Neuvoston asetus (EY) N:o 835/2007, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2007	L 186	1	18.7.2007
►**M5**	Neuvoston asetus (EY) N:o 836/2007, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2007	L 186	3	18.7.2007
►**M6**	Neuvoston asetus (EY) N:o 693/2008, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2008	L 195	1	24.7.2008
►**M7**	Neuvoston asetus (EU) N:o 670/2010, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010	L 196	1	28.7.2010
►**M8**	Neuvoston asetus (EU) N:o 678/2013, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2013	L 195	2	18.7.2013

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 974/98,

annettu 3 päivänä toukokuuta 1998,

euron käyttöönotosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 109 l artiklan 4 kohdan kolmannen virkkeen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

1) tässä asetuksessa määritellään euron käyttöön ottaneiden jäsenvaltioiden rahalainsäädäntö; sopimussuhteiden jatkuvuutta, oikeudellisissa asiakirjoissa esiintyvien ecuun kohdistuvien viittausten korvaamista viittauksilla euroon sekä pyöristämistä koskevat säännökset on jo annettu tietyistä euron käyttöön ottamiseen liittyvistä säännöksistä 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1103/97 ([4]); euron käyttöönotto koskee koko väestön päivittäisiä toimia osallistuvissa jäsenvaltioissa; olisi tutkittava muita kuin tähän asetukseen sekä asetukseen (EY) N:o 1103/97 sisältyviä toimenpiteitä tasapainoisen euroon siirtymisen varmistamiseksi erityisesti kuluttajien osalta,

2) Eurooppa-neuvoston Madridissa 15 ja 16 päivänä joulukuuta 1995 pidetyssä kokouksessa päätettiin, että perustamissopimuksessa Euroopan yhtenäisvaluutasta käytetty nimi ”ecu” on yleisnimi; viidentoista jäsenvaltion hallitukset ovat päässeet yhteisymmärrykseen siitä, että tämä päätös on perustamissopimuksen asianomaisten määräysten sovittu ja lopullinen tulkinta; Euroopan yhtenäisvaluutan nimi on ”euro”; euro jaetaan osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttana sataan alayksikköön, jonka nimi on ”sentti”; nimen ”sentti” määritelmä ei estä nimen yleisessä kielenkäytössä esiintyvien eri muotojen käyttöä jäsenvaltioissa; Eurooppa-neuvosto katsoi lisäksi, että yhtenäisvaluutan nimen on oltava sama kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä ottaen huomioon olemassa olevat erilaiset aakkoset,

3) toimiessaan perustamissopimuksen 109 l artiklan 4 kohdan kolmannen virkkeen mukaisesti neuvosto toteuttaa vaihtokurssien hyväksymisen lisäksi muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen otettaessa euro nopeasti käyttöön,

4) kun jäsenvaltiosta tulee perustamissopimuksen 109 k artiklan 2 kohdan mukaisesti osallistuva jäsenvaltio, neuvosto toteuttaa perustamissopimuksen 109 l artiklan 5 kohdan mukaisesti muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen otettaessa euro nopeasti käyttöön yhtenäisvaluuttana tässä jäsenvaltiossa,

([1]) EYVL C 369, 7.12.1996, s. 10
([2]) EYVL C 205, 5.7.1997, s. 18
([3]) EYVL C 380, 16.12.1996, s. 50
([4]) EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1

▼B

5) perustamissopimuksen 109 l artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti neuvosto antaa kolmannen vaiheen alkamispäivänä ne lopulliset vaihtokurssit, joihin osallistuvien jäsenvaltioiden valuutat vahvistetaan, sekä sen lopullisesti vahvistetun kurssin, jolla euro korvaa nämä valuutat,

6) säädöksiä tulkittaessa olisi otettava huomioon, että euroyksikön ja kansallisten valuuttayksikköjen välillä tai kyseisten kansallisten valuuttayksikköjen välillä ei ole vaihtokurssiriskiä,

7) oikeudellisten asiakirjojen määrittelyssä käytetty termi ”sopimus” sisältää kaikentyyppiset sopimukset riippumatta tavasta, jolla ne on tehty,

8) jotta valmistautuminen euroon siirtymiseen tapahtuisi vaivattomasti, tarvitaan siirtymäkausi osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttojen eurolla korvaamisen sekä eurosetelien ja -metallirahojen käyttöönoton välillä; tämän kauden aikana kansalliset valuuttayksiköt määritellään euron ilmentymiksi; siten vahvistetaan euroyksikön ja kansallisten valuuttayksikköjen välinen oikeudellinen vastaavuus,

9) perustamissopimuksen 109 g artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1103/97 mukaisesti euro korvaa ecun Euroopan yhteisöjen toimielinten laskentayksikkönä 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen; euron olisi oltava myös Euroopan keskuspankin (EKP) ja osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankkien laskentayksikkö; Madridin päätelmien mukaisesti Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) rahapoliittiset toimet tapahtuvat euroyksikössä; tämä ei estä kansallisia keskuspankkeja pitämästä kansallisen valuuttayksikkönsä määräistä kirjanpitoa siirtymäkauden aikana, erityisesti henkilöstönsä ja yleisen hallintonsa osalta,

10) kukin jäsenvaltio voi sallia euroyksikön täysimittaisen käytön alueellaan siirtymäkauden aikana,

11) siirtymäkauden aikaiset sekä euroyksikön että kansallisen valuuttayksikön määräiset sopimukset, kansalliset lait ja muut oikeudelliset asiakirjat ovat päteviä; kyseisen kauden aikana mikään tämän asetuksen säännöksistä ei saa vaikuttaa kansalliseen valuuttayksikköön tehdyn viittauksen pätevyyteen missään oikeudellisessa asiakirjassa,

12) jollei toisin ole sovittu, taloudellisten toimijoiden on jonkin oikeudellisen asiakirjan mukaisesti suoritettavien kaikkien toimien yhteydessä noudatettava kyseisessä asiakirjassa käytettyä yksikköä,

▼B

13) euroyksikkö ja kansalliset valuuttayksiköt ovat saman valuutan yksiköitä; olisi varmistettava, että osallistuvassa jäsenvaltiossa tilihyvityksin suoritettavat maksut voidaan tehdä joko euroyksikössä tai vastaavassa kansallisessa valuuttayksikössä; tilihyvityksin suoritettavia maksuja koskevia määräyksiä olisi sovellettava myös niihin rajat ylittäviin maksuihin, jotka ovat euroyksikön tai velkojan tilin kansallisen valuuttayksikön määräisiä; on välttämätöntä varmistaa maksujärjestelmien hyvä toimivuus säätämällä tilien hyvittämisestä käyttämällä kyseisten järjestelmien kautta hyvitettäviä maksuvälineitä; tilihyvityksin tapahtuvaa maksujen suorittamista koskevat säännökset eivät saisi merkitä sitä, että rahoituspalveluiden välittäjät ovat velvollisia asettamaan käyttöön joko muita maksumuotoja tai tuotteita, jotka ovat euron jonkin tietyn yksikön määräisiä; tilihyvityksin suoritettavia maksuja koskevat säännökset eivät estä rahoituspalveluiden välittäjiä sovittamasta yhteen sellaisten euroyksikössä määriteltyjen maksumuotojen käyttöönottoa, jotka perustuvat yhteiseen tekniseen perusrakenteeseen siirtymäkauden aikana,

14) Madridissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti osallistuvat jäsenvaltiot laskevat liikkeeseen julkisen kaupankäynnin kohteena olevan uuden velan 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen euroyksikön määräisenä; on suotavaa sallia velan liikkeeseenlaskijoiden määritellä velkakanta uudelleen euroyksikössä; uudelleen määrittelyä koskevien säännösten olisi oltava sellaisia, että niitä voidaan soveltaa myös kolmansien maiden lainkäyttövallan alueella; liikkeeseenlaskijoiden olisi voitava määritellä velkakanta uudelleen, jos velka on määritelty sellaisen jäsenvaltion kansallisessa valuuttayksikössä, joka on määritellyt uudelleen osan tai kaiken kyseisen jäsenvaltion julkisyhteisöjen velkakannasta; nämä säännökset eivät koske sellaisten lisätoimenpiteiden käyttöönottoa, joilla muutetaan velkakannan ehtoja, muun muassa velkakannan nimellismäärän muuttamiseksi, koska kyseiset seikat kuuluvat asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön alaan; on suotavaa, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarkoituksenmukaiset toimenpiteet muuttaakseen järjestäytyneiden markkinoiden toimissa käytettyä laskentayksikköä,

15) voi myös olla tarpeen toteuttaa lisätoimia yhteisön tasolla sen selkeyttämiseksi, mikä vaikutus euron käyttöönotolla on yhteisön olemassa olevan lainsäädännön säännösten soveltamiseen, erityisesti nettoutuksen, kuittauksen ja vaikutuksiltaan samankaltaisten menettelyjen osalta,

16) euroyksikön käyttöä koskevia velvoitteita voidaan määrätä ainoastaan yhteisön lainsäädännön perusteella; osallistuvat jäsenvaltiot voivat sallia euroyksikön käytön julkisen sektorin kanssa tehtävissä liiketoimissa; Eurooppa-neuvoston Madridissa pidetyssä kokouksessa päätetyn viitesuunnitelman mukaisesti yhteisön

▼B

lainsäädännössä, jossa säädetään euroyksikön käytön laajentamisen aikataulusta, voidaan jättää jonkin verran toimintavapautta yksittäisille jäsenvaltioille,

17) perustamissopimuksen 105 a artiklan mukaisesti neuvosto voi toteuttaa toimenpiteitä kaikkien metallirahojen yksikköarvojen ja teknisten eritelmien yhdenmukaistamiseksi,

18) setelit ja metallirahat on suojattava riittävällä tavalla väärennöksiltä,

19) kansallisten valuuttayksikköjen määräiset setelit ja metallirahat menettävät asemansa laillisina maksuvälineinä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siirtymäkauden päättymisestä; jäsenvaltioiden yleisistä syistä käyttöön ottamat seteleissä ja metallirahoissa maksamista koskevat rajoitukset eivät ole yhteensopimattomia euroseteleiden ja -metallirahojen laillisen maksuvälineaseman kanssa, edellyttäen että muita laillisia keinoja rahamääräisten velkojen maksamiseen on käytettävissä,

20) siirtymäkauden päättymisestä alkaen on tuolloin voimassa olevissa oikeudellisissa asiakirjoissa esiintyviä viittauksia pidettävä viittauksina euroyksikköön kyseisten vaihtokurssien mukaisesti; sen vuoksi olemassa olevissa oikeudellisissa asiakirjoissa esiintyvien rahayksikköjen konkreettinen uudelleen määrittely ei ole tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi; asetuksessa (EY) N:o 1103/97 määriteltyjä pyöristämissääntöjä sovelletaan myös siirtymäkauden päättyessä tai siirtymäkauden jälkeen tehtyihin muuntoihin; selvyyden vuoksi voi olla suotavaa suorittaa konkreettinen rahayksikön uudelleen määrittely niin pian kuin on tarkoituksenmukaista,

21) eräistä Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 11 2 kohdassa määrätään muun muassa, että kyseisen pöytäkirjan 5 kohta tulee voimaan, jos Yhdistynyt kuningaskunta ilmoittaa neuvostolle, että se ei aio siirtyä kolmanteen vaiheeseen; Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 30 päivänä lokakuuta 1997 neuvostolle, että se ei aio siirtyä kolmanteen vaiheeseen; pöytäkirjan kohdassa 5 määrätään muun muassa, että perustamissopimuksen 109 l artiklan 4 kohtaa ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan,

22) Tanska on Edinburghissa 12 päivänä joulukuuta 1992 tehtyyn päätökseen liittyen ilmoittanut, viitaten eräitä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 12 olevaan 1 kohtaan, että se ei aio osallistua kolmanteen vaiheeseen; sen tähden Tanskaan sovelletaan kyseisen pöytäkirjan 2 kohdan mukaisesti perustamissopimuksen ja Euroopan keskuspankkikärjestelmän perussäännön kaikkia niitä artikloja ja määräyksiä, joissa viitataan poikkeukseen,

23) perustamissopimuksen 109 l artiklan 4 kohdan mukaisesti yhtenäisvaluutta otetaan käyttöön vain niissä jäsenvaltioissa, joita ei koske poikkeus,

24) tätä asetusta sovelletaan tämän vuoksi perustamissopimuksen 189 artiklan mukaisesti, jollei pöytäkirjasta N:o 11, pöytäkirjasta N:o 12 tai perustamissopimuksen 109 k artiklan 1 kohdasta muuta johdu,

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

MÄÄRITELMÄT

▼M2

1 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”osallistuvilla jäsenvaltioilla” liitteessä olevassa taulukossa lueteltuja jäsenvaltioita,

b) ”oikeudellisilla asiakirjoilla” säädöksiä, hallinnollisia määräyksiä, lainkäyttöpäätöksiä, sopimuksia, yksipuolisia oikeustoimia, muita maksuvälineitä kuin seteleitä ja metallirahoja sekä muita asiakirjoja, joilla on oikeusvaikutus,

c) ”vaihtokurssilla” peruuttamattomasti vahvistettua vaihtokurssia, jonka neuvosto on hyväksynyt perustamissopimuksen 123 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen tai mainitun artiklan 5 kohdan mukaisesti kunkin osallistuvan jäsenvaltion valuutalle,

d) ”euron käyttöönottopäivällä” tapauksesta riippuen joko päivää, jona jäsenvaltio siirtyy kolmanteen vaiheeseen perustamissopimuksen 121 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai päivää, jona jäsenvaltiota koskeva poikkeus kumotaan perustamissopimuksen 122 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

e) ”käteisrahan käyttöönottopäivällä” päivää, jona eurosetelit ja -metallirahat saavat osallistuvassa jäsenvaltiossa laillisen maksuvälineen aseman,

f) ”euroyksiköllä” 2 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettua valuuttayksikköä,

g) ”kansallisilla valuuttayksiköillä” osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttayksikköjä, sellaisina kuin kyseiset yksiköt on määritelty päivänä, joka edeltää euron käyttöönottoa asianomaisessa jäsenvaltiossa,

h) ”siirtymäkaudella” enintään kolmen vuoden pituista ajanjaksoa, joka alkaa euron käyttöönottopäivänä klo 00.00 ja päättyy käteisrahan käyttöönottopäivänä klo 00.00,

i) ”asteittaisella käytöstäpoistokaudella” euron käyttöönottopäivänä alkavaa enintään vuoden pituista ajanjaksoa, jota voidaan soveltaa ainoastaan jäsenvaltioihin, joissa euron käyttöönottopäivä ja käteisrahan käyttöönottopäivä ovat sama päivä,

j) ”uudelleen määrittelyllä” velkakannan määrittelyssä käytetyn yksikön muuttamista kansallisesta valuuttayksiköstä euroyksiköksi muuttamatta velan muita ehtoja, jotka määräytyvät asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti,

▼M2

k) ”luottolaitoksilla” luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY ([1]) 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia. Tätä asetusta sovellettaessa luottolaitoksiksi ei katsota mainitun direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa lueteltuja laitoksia, postisiirtoa hoitavia laitoksia lukuun ottamatta.

1 a artikla

Euron käyttöönottopäivä, käteisrahan käyttöönottopäivä ja mahdollinen asteittainen käytöstäpoistokausi on esitetty kunkin osallistuvan jäsenvaltion osalta liitteessä.

▼B

II OSA

OSALLISTUVIEN JÄSENVALTIOIDEN VALUUTTOJEN KORVAAMINEN EUROLLA

▼M2

2 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden valuutta on euron käyttöönottopäivästä alkaen euro. Valuuttayksikkö on yksi euro. Yksi euro jakautuu sataan senttiin.

▼B

3 artikla

Euro korvaa kunkin osallistuvan jäsenvaltion valuutan vaihtokurssin mukaisesti.

4 artikla

Euro on Euroopan keskuspankin (EKP) ja osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankkien laskentayksikkö.

III OSA

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

5 artikla

Siirtymäkauden aikana sovelletaan 6, 7, 8 ja 9 artiklaa.

6 artikla

1. Euro jaetaan myös kansallisiin valuuttayksikköihin vaihtokurssien mukaisesti. Kansallisten valuuttayksikköjen kaikki alajaottelut säilytetään. Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, osallistuvien jäsenvaltioiden rahalainsäädäntöä sovelletaan edelleen.

([1]) EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY (EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).

▼B

2. Jos oikeudellisessa asiakirjassa viitataan kansalliseen valuuttayksikköön, tämä viittaus on yhtä pätevä kuin jos viittaus olisi tehty vaihtokurssien mukaisesti euroyksikköön.

7 artikla

Kunkin osallistuvan jäsenvaltion valuutan korvaaminen eurolla ei ilman eri toimenpiteitä muuta korvaamispäivänä olemassa olevissa oikeudellisissa asiakirjoissa käytettyä rahayksikköä.

8 artikla

1. Toimet, jotka suoritetaan kansallisen valuuttayksikön käyttöön velvoittavien tai kansallisen valuuttayksikön määräisten oikeudellisten asiakirjojen nojalla, suoritetaan tämän kansallisen valuuttayksikön määräisinä. Toimet, jotka suoritetaan euroyksikön käyttöön velvoittavien tai euroyksikössä määriteltyjen oikeudellisten asiakirjojen nojalla, suoritetaan tämän yksikön määräisinä.

2. 1 kohdan säännöksiä sovelletaan, jolleivät osapuolet ole sopineet muusta.

3. Huolimatta 1 kohdan säännöksistä velallinen voi maksaa euroyksikön tai osallistuvan jäsenvaltion kansallisen valuuttayksikön määräisen ja kyseisessä jäsenvaltiossa maksettavan minkä tahansa määrän hyvittämällä sen velkojan tilille joko euroyksikön tai kyseisen kansallisen valuuttayksikön määräisenä. Määrä on hyvitettävä velkojan tilille hänen tilinsä valuuttayksikön määräisenä, jolloin mahdollinen muuntaminen suoritetaan vaihtokurssien mukaisesti.

4. Huolimatta 1 kohdan säännöksistä kukin osallistuva jäsenvaltio voi toteuttaa toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen

— Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä määritellyn, jäsenvaltion julkisyhteisöjen liikkeelle laskeman kansallisen valuuttayksikön määräisen velkakannan, jonka liikkeelle laskemiseen sovelletaan kyseisen jäsenvaltion kansallista lakia, yksikön muuntamiseksi euroyksiköksi. Jos jäsenvaltio on toteuttanut tällaisen toimenpiteen, liikkeeseenlaskijat voivat määritellä kyseisen jäsenvaltion kansallisen valuuttayksikön määräisen velan uudelleen euroyksikköinä, ellei sopimusehdoissa nimenomaisesti suljeta pois uudelleen määrittelyä; tätä säännöstä sovelletaan jäsenvaltion julkisyhteisöjen liikkeeseen laskemaan velkaan sekä muiden liikkeeseenlaskijoiden joukkovelkakirjoihin ja muihin arvopaperistetun velan muotoihin, jotka ovat luovutuskelpoisia pääomamarkkinoilla, ja muiden velallisten liikkeeseen laskemiin rahamarkkinavälineisiin,

— jotta seuraavien toimintojen laskentayksikkö voidaan muuttaa kansallisesta valuuttayksiköstä euroyksiköksi:

▼B

a) järjestäytyneet markkinat, joilla käydään kauppaa, harjoitetaan selvitystoimintaa ja toteutetaan suorituksia sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY ([1]) liitteen B osassa luetelluilla rahoitusvälineillä sekä hyödykkeillä, ja

b) järjestelmät, joissa säännöllisesti käydään kauppaa, harjoitetaan selvitystoimintaa ja toteutetaan suorituksia.

5. Osallistuvat jäsenvaltiot voivat antaa muita kuin 4 kohdassa mainittuja euroyksikön käyttöön velvoittavia säännöksiä ainoastaan yhteisön lainsäädännössä säädetyn aikataulun mukaisesti.

6. Nettoutuksen, kuittauksen ja vaikutuksiltaan samanlaisia menettelyjä sallivia tai niihin velvoittavia osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia säädöksiä sovelletaan rahamääräisiin velvoitteisiin riippumatta niiden valuuttayksiköstä, jos kyseinen valuuttayksikkö on ilmaistu euroyksikkönä tai kansallisena valuuttayksikkönä, jolloin mahdollinen muuntaminen suoritetaan vaihtokurssien mukaisesti.

▼M2

9 artikla

Kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit ja metallirahat säilyttävät asianomaisissa osallistuvissa jäsenvaltioissa asemansa laillisena maksuvälineenä alueella, jolla ne ovat voimassa euron käyttöönottoa edeltävänä päivänä.

9 a artikla

Seuraavaa sovelletaan jäsenvaltiossa, jossa sovelletaan asteittaista käytöstäpoistokautta. Asteittaisella käytöstäpoistokaudella laadituissa ja asianomaisessa jäsenvaltiossa täytäntöön pantavissa oikeudellisissa asiakirjoissa voidaan edelleen viitata kansalliseen valuuttayksikköön. Näitä viittauksia pidetään viittauksina euroyksikköön asianmukaisten vaihtokurssien mukaisesti. Rajoittamatta 15 artiklan soveltamista näiden oikeudellisten asiakirjojen nojalla toteutettavat toimet toteutetaan ainoastaan euroyksikkönä. Tällöin on sovellettava asetuksessa (EY) N:o 1103/97 säädettyjä pyöristämissääntöjä.

Asianomaisen jäsenvaltion on rajoitettava ensimmäisen kohdan soveltaminen tietyntyyppisiin oikeudellisiin asiakirjoihin tai tietyillä aloilla laadittaviin oikeudellisiin asiakirjoihin.

Jäsenvaltio voi lyhentää kyseessä olevaa kautta.

▼B

IV OSA

EUROSETELIT JA -METALLIRAHAT

▼M2

10 artikla

Käteisrahan käyttöönottopäivästä alkaen EKP ja osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankit laskevat osallistuvissa jäsenvaltioissa liikkeeseen euromääräisiä seteleitä.

([1]) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/26/EY (EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7).

▼M2

Rajoittamatta 15 artiklan säännösten soveltamista nämä euromääräiset setelit ovat ainoat setelit, joilla on laillisen maksuvälineen asema osallistuvissa jäsenvaltioissa.

11 artikla

Osallistuvat jäsenvaltiot laskevat päättämästään käteisrahan käyttöönottopäivästä alkaen liikkeeseen euro- ja senttimääräisiä metallirahoja noudattaen yksikköarvoja ja teknisiä eritelmiä, jotka neuvosto voi vahvistaa perustamissopimuksen 106 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti. Rajoittamatta 15 artiklan ja valuuttaoloista perustamissopimuksen 111 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehtyjen sopimusten määräysten soveltamista nämä metallirahat ovat ainoat, joilla on laillisen maksuvälineen asema osallistuvissa jäsenvaltioissa. Lukuun ottamatta liikkeeseenlaskevaa viranomaista ja liikkeeseenlaskevan jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä erityisesti nimettyjä henkilöitä kenelläkään ei ole velvollisuutta hyväksyä yksittäisessä maksussa enempää kuin 50 metallirahaa.

▼B

12 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden on säädettävä riittävät seuraamukset väärien euroseteleiden ja -metallirahojen valmistamisesta ja niiden väärentämisestä.

V OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

▼M2

13 artikla

Tämän asetuksen 10, 11, 14, 15 ja 16 artiklaa sovelletaan kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa käteisrahan käyttöönottopäivästä alkaen.

14 artikla

Käteisrahan käyttöönottoa edeltävänä päivänä voimassa olevissa oikeudellisissa asiakirjoissa esiintyviä viittauksia kansallisiin valuuttayksiköihin pidetään viittauksina euroyksikköön asianomaisten vaihtokurssien mukaisesti. Tällöin on sovellettava asetuksessa (EY) N:o 1103/97 säädettyjä pyöristämissääntöjä.

▼B

15 artikla

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit ja metallirahat ovat laillisia maksuvälineitä kansallisten alueellisten rajojensa sisällä enintään kuuden kuukauden ajan ►M2 käteisrahan käyttöönottopäivästä ◄; tätä määräaikaa voidaan lyhentää kansallisella lainsäädännöllä.

2. Kukin osallistuva jäsenvaltio voi määrätä edellä 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti kansallisen valuuttayksikkönsä määräisten seteleiden ja metallirahojen käyttöä koskevista säännöistä enintään kuuden kuukauden ajaksi ►M2 käteisrahan käyttöönottopäivästä ◄ lukien sekä toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet niiden käytöstä poistamisen helpottamiseksi.

▼M2

3. Niissä osallistuvissa jäsenvaltioissa, jotka ottavat euron käyttöön vuoden 2002 tammikuun 1 päivän jälkeen, luottolaitosten on vaihdettava 1 kohdassa tarkoitettuna aikana asiakkaidensa kyseisen jäsenvaltion kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit ja metallirahat euroseteleiksi ja metallirahoiksi maksutta kansallisessa lainsäädännössä mahdollisesti säädettävään enimmäismäärään asti. Luottolaitokset voivat edellyttää, että rahanvaihdosta on ilmoitettava etukäteen, jos vaihdettava määrä ylittää kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun enimmäismäärän, tai jos tällaisia säännöksiä ei ole, niiden itsensä tavanomaiseksi vaihtomääräksi vahvistaman enimmäismäärän.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten on vaihdettava asiakaskuntaansa kuulumattomien henkilöiden kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit ja metallirahat maksutta kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuun enimmäismäärään saakka, tai jos tällaisia säännöksiä ei ole, niiden itsensä vahvistamaan enimmäismäärään saakka.

Kansallisessa lainsäädännössä voidaan rajoittaa kahdessa edellisessä alakohdassa esitetty velvoite tietyntyyppisiin luottolaitoksiin. Kansallisessa lainsäädännössä voidaan myös laajentaa tämä velvoite koskemaan muita henkilöitä.

▼B

16 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden setelien ja metallirahojen liikkeeseenlaskijat hyväksyvät edelleen aiemmin liikkeeseen laskemansa setelit ja metallirahat euroa vastaan vaihtokurssin mukaisesti noudattaen kansallisia lakejaan ja käytäntöjään.

VI OSA

VOIMAANTULO

17 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perustamissopimuksen mukaisesti, jollei pöytäkirjasta N:o 11, pöytäkirjasta N:o 12 tai perustamissopimuksen 109 k artiklan 1 kohdasta muuta johdu.

▼M2

LIITE

Jäsenvaltio	Euron käyttöönottopäivä	Käteisrahan käyttöönottopäivä	Jäsenvaltio, joka soveltaa asteittaista käytöstäpoistokautta
Belgia	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
Saksa	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
▼M7 Viro	1 päivänä tammikuuta 2011	1 päivänä tammikuuta 2011	Ei sovella
▼M2 Kreikka	1 päivänä tammikuuta 2001	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
Espanja	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
Ranska	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
Irlanti	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
Italia	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
▼M4 Kypros	1 päivänä tammikuuta 2008	1 päivänä tammikuuta 2008	Ei sovella
▼M8 Latvia	1 päivänä tammikuuta 2014	1 päivänä tammikuuta 2014	Ei sovella
▼M2 Luxemburg	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
▼M5 Malta	1 päivänä tammikuuta 2008	1 päivänä tammikuuta 2008	Ei sovella
▼M2 Alankomaat	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
Itävalta	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
Portugali	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu
▼M3 Slovenia	1 päivänä tammikuuta 2007	1 päivänä tammikuuta 2007	Ei sovella
▼M6 Slovakia	1. tammikuuta 2009	1. tammikuuta 2009	Ei sovella
▼M2 Suomi	1 päivänä tammikuuta 1999	1 päivänä tammikuuta 2002	Ei sovellu